

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אברהם (אריה) הויזמן ז"ל

בן אסתר ומנדל

נולד בירושלים

בתאריך י"ט באלול תרפ"ה, 8/9/1925

התגורר בירושלים

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"א בשבט תש"ח, 22/1/1948

נקבר בבית העלמין הר הזיתים

אזור: הנ חלקה: א שורה: 6 קבר: 3

בן 23 בנופלו

קורות חיים

בן אסתר ומנדל, נולד ביום י"ט באלול תרפ"ה (8.9.1925) בירושלים וחונך מילדותו ברוח היהדות החרדית. הוא למד בתלמוד-תורה "עץ-חיים" בירושלים, ואחר-כך בישיבת "עיטור רבנים" שעל-יד ישיבת "עץ-חיים". מגיל צעיר ניסה ידו בכתיבה והירבה לחבר שירים. כן כתב פובליציסטיקה בעיתונות האגודאית וקיווה להוציא לאור את קובץ-שיריו הראשון. בשנת 1943 הצטרף לשורות ה"הגנה" ורבים מהנוער הדתי הלכו בעקבותיו. היה פעיל בחי"ש ושימש בו כמפקד. אברהם היה ממייסדי הסתדרות "הנוער האגודתי" בירושלים, השתתף בקורס מדריכים בבית-הנוער על הר-הכרמל והיה מדריך ופעיל בתנועת-הנוער. הוא סלד מהפילוגים בקרב היהדות החרדית וחלם על איחודה.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות השתתף בפעולות שונות בירושלים וסביבותיה והיה בין המשתתפים בקרב בהרטוב ובחיפוש אחר מחלקת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הל"ה שיצאה לעזרת גוש עציון הנצור, וכל אנשיה נפלו בקרב. באחד משיריו כתב: "רצוני יסער בי, כסעור סערות... להיות קרבן לאל קדוש ונורא..." ביום י"א בשבט תש"ח (22.1.1948), יצא בראש כיתתו לפעולת-חבלה בכפר הערבי קסטל. לאחר ביצוע המשימה, בדרך חזרה לבסיס, נפל מפגיעת כדור אויב והובא למנוחת-עולמים בבית הקברות הצבאי בהר-הזיתים.

שמו נחקק באנדרטה שהוקמה בבית העלמין הצבאי בהר-הרצל לזכר חללי הרובע היהודי ולזכר לוחמים שנפלו במערכה על ירושלים והובאו לקבורה בהר-הזיתים.

אברהם אריה הויזמן

רוצה אני

כפרזל להיות נקשה,
מחשול כמו פלדה,
לעמוד בשער מלחמה
וללחם
מלחמת אל-צבאות!

כסער-סערות יסער בי רצוני
וילהטו ימי בלהבות-אש;
רגשותי יפוצצו לבי -
להיות קרובן לאל קדוש
למות על המשמרת -
משמרת אלהים חיים!
אש-תמיד תיקד בי -
לא תכבה - - -

שקעתי טבעתי

שקעתי, טבעתי ברק ובסחי,
בדמן חייתי, משול לאבק.
ויהי בצחקרי יום אחד ובמחי
היסר הכל - נאצא למאבק.

קפאון בכל לב וכל רוח נבק.
בשנת שריד מיטב-אדם גם,
בכבלים - אך האם למאבק
יצאתם, הו, קרואי מנהיגיו של העם?

קוץ-דאב הלא את לבי דוקר,
וחיקה של תהום נפשי חובק!
האחדל, חניף-הענות, מהער,
האסוג מצעד בסף - האבק?

עוד בחלף עדן זה, מחלף זה העת,
יבקע לעמק שסועי מצפון-אור.
עוד ידע ידעו המשא איך לשאת,
יצאו אלי קרב - האבק וגם שמר! ..